

Marieke Pint

Monoloog

Ingrid Vloemans

Ingrid Vloemans
Beemdenstraat 17
2300 Turnhout
GSM : 0495 64 11 55

Uitgegeven bij ALMO B.V.B.A.
Auteursbureau
Tel: 03/260 68 10
E-mail: info@almo.be

PERSONAGE: Vrouw (liefst) vanaf 45 jaar. Volks type. Gekleed “om achter de bar te helpen bij een feest in het dorp”.

REKWISIETEN: Geen

DECOR: Geen

SPEELDUUR: Tien minuten

KORTE INHOUD:

“Marieke Pint”, zo genoemd omdat ze dienstdoet achter de toog bij feestelijkheden in het dorp, wil wel inspringen wanneer de gevraagde gast Dimitri Proporfsky het op het laatste nippertje laat afweten. Met “haar grote mond” had ze eens gezegd dat ze dat ook kon...

Dag dames en heren,

Jullie zullen mij allemaal wel kennen van achter de toog zeker? “Marieke Pint” gelijk ze zeggen.

De organisatie heeft me gevraagd om in te springen.

Spijtig. Ik moet het jullie allemaal mededelen, maar Dimitri Proporfsky, die hier vandaag zijn show zou brengen, heeft op het laatste nippertje afgebeld.

Nu had ik vorig jaar, toen die Dimitri aan het optreden was, met mijn grote mond tegen Angèleke achter de toog gezegd: “Amaai, kan die een stukje zagen! Wat staat die nu allemaal te vertellen? Over zijn familie, over de politiek, over zijn werk en zijn hobby’s, dat kan ik ook hoor! En die wordt er nog vet voor betaald!”

Had ik maar gezwegen!

Die Angèle is dat natuurlijk daarstraks tegen de organisatie gaan zeggen en...hier sta ik dan nietwaar. Langs de andere kant ben ik altijd bereid om te helpen!

Mijne Jef zegt dat ook altijd: “Jij bent veel te goed voor deze wereld” en hij kan het weten, want dat is zelf ook zo’n goede ziel!

Onlangs heeft hij mij nog leren autorijden. Ja, ik was al heel lang aan ’t zagen. We hadden een nieuwe auto gekocht en Jef reed daar overal mee naartoe. Ik kon niet, want ik ben onthaalmoeder van vijf kindjes onder de drie jaar en twee ervan blijven altijd slapen. Dan ben ik ook nog naaister voor een paar buurvrouwen en doe ik nog wat plak- en knipwerk voor een firma. Ik kook ook nog voor twee alleenstaande burens. Allemaal in ’t zwart, maar dat moet niemand weten!

Jef is al zolang werkloos. Niet dat hij niet zoekt hoor! Alle dagen is hij weg met de nieuwe auto, maar hij kan niets vinden! Jammer, want hij doet echt zijn best!

Maar een paar zondagen geleden kwam het er dan eindelijk van. Hij ging me leren rijden. Eigenlijk mag dat niet, want ik heb geen rijbewijs. Maar Jef zei: “Als je het al kunt en je gaat dan naar de rijsschool, dan heb je veel meer kans om te slagen in het examen.” Dan zijn we maar gaan rijden...

Dat was niet zo een groot succes. Jef had nochtans alles goed op een papiertje geschreven! Maar nu heb ik toch geen technische knobbel! Hij had van de pedalen een tekeningetje gemaakt. En dat heb ik misschien ’t ondersteboven gehouden, want ik heb ontkoppeld met het gaspedaal! Ik heb nog met de linkerpedaal willen stoppen, maar daar was iets aan, want die trapte altijd maar “plancher”. In ieder geval heb ik wel goed gestuurd, want i.p.v. frontaal te botsen ben ik links afgezwaaid, over het bietenveld gereden en tot stilstand gekomen in de schuur van boer Suskens. Die koeien hebben daar een week geen melk gegeven, maar dat was meer door het brullen van Jef, dan van ’t accident!

Nu mag ik niet meer rijden van Jef. Hij zegt dat ik daar niet slim genoeg voor ben!

Dat heb ik nu wel ingezien...

Maar zoals ik al zei, Jef is echt een lieve man. Vorige week heb ik nog een boormachine cadeau gekregen. Ik heb n.l. heel mijn keuken moeten verbouwen vanwege die vijf kinderen. Ja en behangen en schilderen dat is ook allemaal mijn werk. En de tuin doe ik ook. Jef heeft

daar geen verstand van. Die klungelt er maar op los en zit uren te prutsen! Op die tijd heb ik het tien keer zelf gedaan. Ik kan daar niet tegen! En het mag gezien zijn! Jef heeft daar ook geen tijd voor, want die moet alle dagen werk gaan zoeken.

Nu zou je natuurlijk kunnen zeggen: “Waarom koopt hij niet eens een juweeltje of zo i.p.v. een boormachine?” Maar Jef vindt dat ik met al “die tralala” niet sta. Dat is iets voor andere vrouwen zegt hij.

Alhoewel, soms droom ik toch ook eens van “mooi slank” zijn...juwelen dragen, mooie kleren...eens met vakantie gaan...

Maar met vakantie gaan dat doen we wel hoor! Alle jaren twee weken naar de camping. We nemen dan wel de vijf kinderen mee, want die komen allemaal uit moeilijke gezinnen en ik kan die moeders toch ook niet in de steek laten. Mijn naaimachine neem ik dan ook mee, want meestal heb ik zoveel bestellingen en ik mag die klanten niet verliezen!

Soms ben ik wel eens kwaad en dan zeg ik: “Ik zit hier heel de week alleen.” Ja, ik zie Jef enkel maar op zondag, want heel de week rijdt hij rond om werk te gaan zoeken.

Ik zeg dan wel eens tegen hem: “Ik ben met je getrouwd, maar ik zie je nauwelijks!” Maar Jef zegt dat zijn hoofd nu absoluut niet naar “trouwverplichtingen” staat, want dat hij andere zaken aan zijn hoofd heeft en dat zijn “goesting” ...je verstaat me wel...daardoor volledig over is. Ik begrijp dat wel. Ik zal nog wat geduld moeten hebben. Hij doet toch zo erg zijn best!

Tegenwoordig neemt hij dat meisje van de burens mee. Die zit ook zonder werk en Jef heeft daar medelijden mee. Hij zegt: “We kunnen beter met twee achter werk zoeken, dan is dat kind ook geholpen.” ’t Is toch zo een brave mijne Jef!

Nu is hij onlangs lid geworden van een golfclub. Dat meisje van de burens gaat mee om zijn stick vast te houden. Ja, het ene plezier is het andere waard en Jef zegt dat hij die ontspanning nodig heeft, omdat hij het anders niet volhoudt, om zo alle dagen achter werk te gaan zoeken. Het is ook zo een lief kind!

Maar ik hou ze wel in het oog hoor! Niet zoals mijn tante Emma. Die had een meid in huis en daar had nonkel Pier mee te doen! En maar niets merken hé! Maar zo dom ben ik niet! Dan kennen ze “Marieke Pint” nog niet goed! Maar Jef is niet zo. Jullie kennen hem wel zeker? Van het feest comité van de carnavalsclub? En als ondervoorzitter van de “Snorrenclub”? En als penningmeester van “De drinkebroers”, de club van café “’t Oud zot”? Hij is altijd bereid om andere mensen te helpen!

Hij is wel nooit thuis ’s avonds. Dikwijls tot een gat in de nacht! Maar een mens moet iets hebben nietwaar.

Als tegenprestatie voor die boormachine heb ik hem dan een computer gekocht. Niet dat ik daar iets van ken, in tegendeel, want zoals ik al zei, heb ik geen technische knobbel. Jef ook niet, maar gelukkig komt dat meisje van de burens hem daarbij helpen. Ja, de jeugd is daar direct mee weg nietwaar. We hebben de computer boven moeten zetten, want met die vijf kinderen in huis ging dat niet anders.

Ondertussen maak ik dan een paar nieuwe kleedjes voor dat meisje, want ze heeft het ook niet breed nu ze gaat stempelen.

Nu had hij veertien dagen geleden geluk. Enfin, dat dachten we eerst toch, want hij kreeg zelfs samen met dat meisje een job aangeboden! Nu moesten ze daar wel twee dagen voor naar Parijs, want de hoofdzetel van die firma was daar. Jef zei ook dat het veel geld was, want we moesten dat allemaal zelf betalen, maar als hij die job kreeg dan zaten we op rozen! Ik heb dan maar een paar nachten doorgewerkt aan de nieuwe kleedjes van mijn buurmeisje en ik heb de reis betaald. Maar het heeft niet mogen zijn. Jammer! Maar wie niet waagt, niet wint, zegt Jef.

Ze moesten wat meer vrouwen in de politiek aan de macht zetten. Die zouden er dan wel voor zorgen dat de mannen werk krijgen! Het is toch waar zeker! Wie zorgt er dat de boel blijft draaien? Ik toch? Wie zorgt er voor het interieur, de tuin, het eten, de schoonmaak en de financies? Ik toch? Wie regelt er hier alles? Ik toch? En alles loopt op wieltjes! Ik heb zelfs nog een schoon spaarpotje over!

Moesten ze mij in de politiek laten gaan, dan zou er heel wat veranderen! Maar ja...ik heb geen tijd en ik kan niet weg hé. Ik ben al blij dat ik eens per jaar naar hier kan komen. Daar kijk ik echt naar uit, want dat is eigenlijk mijn enige ontspanning.

Maar nu moet ik terug achter de toog, want Angèle zal al zeggen: “Wat staat die daar nu allemaal te lullen, dat kan ik ook...”

Tot nog eens en nog een gezellige avond.

EINDE